

Πρωτ. 354
Αριθμ.

Διεκπ. 196/28-4-2021

Κυριακή του Πάσχα 2021

ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
(170^H)

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Δόξα τῷ Θεῷ ἀξιωνόμαστε καὶ φέτος, ἔστω κάτω ἀπὸ ἰδιόμορφες συνθῆκες, νὰ γιορτάσουμε τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου μας, νὰ ανταλλάξουμε τὸν πασχάλιο ἀσπασμὸ καὶ νὰ ἀναβαπτισθοῦμε στὸ πολύτιμο μῆνυμα καὶ στὴν πλούσια χάρι πού ἀναδύονται ἀπὸ τὸ κενὸ μνήμα τοῦ Κυρίου.

Εἶναι τόσο μεγάλη αὐτὴ ἡ γιορτὴ, τόσο ἀληθινὴ καὶ τόσο ὄμορφη! Τὴν περιμένουμε ὅλοι πῶς καὶ πῶς. Ἀπὸ καιρὸ ἀκοῦμε προβλέψεις καὶ παρακολουθοῦμε συζητήσεις γιὰ τὸ φετινὸ Πάσχα. Καὶ βέβαια ὁ λόγος εἶναι γιὰ τὸ Πάσχα στὸ χωριό, γιὰ τὴ χαρὰ τῶν ἐλεύθερων ἐθίμων, γιὰ τὴς οἰκογενειακὲς συνάξεις, γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ παννυχίδα. Τὰ κόκκινα αὐγά, ὁ ἐπιτάφιος καὶ τὰ λουλούδια, οἱ λαμπάδες καὶ τὸ ἀρνί, τὰ ἐποχιακὰ γλυκὰ καὶ τὰ τσουρέκια, οἱ χοροὶ καὶ τὰ τραγούδια, τὰ βαρελότα καὶ οἱ κροτίδες, πού τελικὰ φέτος σὲ κάποιον βαθμὸ τὰ στερούμαστε, ὅλα αὐτὰ συνθέτουν ἓνα τοπίο ἐορτασμοῦ πολὺ ὄμορφο, τόσο πού δικαιολογεῖ τὴν ἔντονη προσμονὴ καὶ προσδοκία του, ὅπως καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν πού συνοδεύει τὴ στέρσιπ ἢ τὸν περιορισμὸ του.

Δίπλα ὅμως στὸ Πάσχα στὸ χωριό, ὑπάρχει καὶ τὸ Πάσχα στὴν ἐκκλησιά. Γι' αὐτὸ ἀγωνιζόμαστε ὡς πιστοὶ νὰ μὴ τὸ στερηθοῦμε ὅπως πέρσι. Αὐτὸ ἦταν ἡ προσευχή, τὸ αἶτημα, ἡ λαχτάρα μας τόσο καιρό. Νὰ μὴ στερηθοῦμε καὶ αὐτὴ τὴ χρονιὰ τὴς ἀκολουθίας καὶ τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, τὸν ναό, τὴ λατρεία μας, τὴ σύναξη. Καὶ δόξα τῷ Θεῷ, οἰκονομήθηκε κάπως ἡ κατάστασι. Γιορτάζουμε τὴν Ἀνάστασι μὲ τὸ Ἅγιο Φῶς στοὺς ναοὺς μας, ἐν συνάξει, συμπάλλοντες τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ ἀντιφωνοῦντες ὅλοι μαζὶ ὅτι «Ἀνέστη ὁ Κύριος ὄντως».

Τὸ Πάσχα ὅμως εἶναι κάτι ἀκόμη παραπάνω. Στηρίζεται μὲν στὴς θαυμάσιες ἀκολουθίες, ἐκφράζεται ἴσως μὲ τὴς πανηγύρεις, τὴς ἐκδηλώσεις χαρᾶς καὶ τὰ ἐορταστικὰ ἔθιμα, κυρίως ὅμως ἐπιτελεῖται μέσα στοὺς ναοὺς τῶν ψυχῶν μας. Ἐκεῖ ἐορτάζεται τὸ ἀληθινὸ Πάσχα, τὸ καινὸ, τὸ μυστικὸ καὶ αἰώνιο Πάσχα, γιὰ τὸ ὁποῖο καὶ μιλοῦν τὰ τροπάρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ Κύριος θυσιάζεται,

σταυρώνεται, ένταφιάζεται καί τήν τρίτην ήμέρα ανασταίνεται, συντρίβοντας τή δύναμη τοῦ διαβόλου καί καταργώντας τήν κυριαρχία τοῦ θανάτου καί τῆς ἀμαρτίας, ἀνοίγοντας δέ ταυτόχρονα καί τῆς πύλες τῆς οὐρανίου βασιλείας γιά ὅλους μας. Τò Πάσχα αὐτό πρέπει νά βρεῖ καί τῆς δικές μας πόρτες τῆς πίστεως ἀνοιχτές γιά νά εἰσοδεύσει ἡ χάρις τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ μέσα μας.

Δέν ἀρκεῖ νά ανάψουμε τῆς λαμπάδες μας μέ τὸ Ἅγιο Φῶς, ἀλλά ἐπιβάλλεται νά ἀντικρύσουμε τὸ ἀπρόσιτο φῶς τῆς ἀναστάσεως, «Χριστὸν ἐξαστράπτοντα» καί νά Τὸν ἀκούσουμε «χαίρετε φάσκοντα», νά μᾶς ἀπευθύνει τὸ προσκλητήριο τῆς χαρᾶς, τῆς ἐλπίδας, τῆς νίκης Του. Γι' αὐτὸ ἀπαιτεῖται νά καθαρίσουμε τῆς αἰσθήσεις μας γιά νά ἀνοίξουν τὰ μάτια τῆς καρδιᾶς μας. Χρειάζεται νά κινηθοῦμε πρὸς τὸ μνήμα Του, «ὄρθρου βαθέως», μέ τὸν θεῖο πόθο καί τὴν ἀγία λαχτάρα τῶν μυροφόρων γυναικῶν, «λαμπαδηφόροι», περικοσμημένοι μέ τῆς λαμπάδες τῶν ἀρετῶν, νά τὸν ὁμολογήσουμε μέ τὴν πίστη τῶν Τριῶν Παίδων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί ἔτσι «τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν ὀρῶντες, νά εὐφρανθῶμεν ἐνθέως».

Ἡ νίκη τοῦ Κυρίου εἶναι νίκη γιά μᾶς, εἶναι καί δική μας νίκη. Ἡ χαρὰ καί ἡ εὐλογία τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ εἶναι γιά ὅλους, εἶναι ἄληκτα καί αἰώνια, εἶναι ἀναφαίρετα. Μπροστὰ στὴ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως ἐξαφανίζονται ὅλες οἱ ἀφορμὲς λύπης, μπροστὰ στὸ φῶς τῆς χάνεται κάθε σκοτάδι σύγχυσης, μπροστὰ στὴν οὐράνια λάμψη τῆς ξεθωριάζει κάθε γήινη καί πρόσκαιρη ἀπάτη, μπροστὰ στὴ δύναμη τῆς ζωῆς τῆς ἀπομακρύνεται κάθε σκιά καί ἴχνος θανάτου.

Εὐχομαι, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ποὺ ἀποτελεῖ «ἄλλης βιωτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχίν», νά γίνει γιά ὅλους μας ξεκίνημα νέας ζωῆς, ἀληθινῆς ζωῆς, ἀγίας ζωῆς, αἰώνιας ζωῆς. Καί μαζί μέ τὸν Ὑμνογράφο καλῶ ὅλους, μαζί συμφιλιωμένοι, ἀγαπημένοι, ἀνανεωμένοι, νά ψάλουμε καί φέτος «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶντων χαρισάμενος».

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ἀδελφοί μου.

Μετὰ πασχαλίων εὐχῶν
καί πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς Ν Ι Κ Ο Λ Α Ο Σ